

91 DE ANI DE PROTECȚIE CIVILĂ ÎN ROMÂNIA

REPERE ISTORICE

1933

Apariția „APĂRĂRII PASIVE” prin publicarea în Monitorul Oficial nr. 69 din 23 martie 1933 a „Regulamentului apărării pasive contra atacurilor aeriene”, aprobat prin Înaltul Decret Regal nr. 468 din 28 februarie 1930.

1952

Se înființează „APĂRAREA LOCALĂ ANTIAERIANĂ” în subordinea Ministerului de Interne. Organizarea apărării locale antiaeriene se caracteriza prin existența statelor majore de apărare locală antiaeriană la nivelul regiunilor, ca unități administrative, în raioane și orașe mari.

1978

Denumirea de Apărare Locală Antiaeriană se modifică în „APĂRARE CIVILĂ”. Aceasta devine componentă a sistemului național de apărare și trebuie să asigure pregătirea populației, teritoriului și economiei pentru desfășurarea normală a activităților economice și sociale, precum și pentru protecția cetățenilor și bunurilor materiale de orice natură, în timp de război sau în situații speciale.

1995

În continuă perfecționare și modernizare, instituția ce preia denumirea de „PROTECȚIA CIVILĂ”, constituie o componentă importantă de forțe de protecție destinate ducerii, alături de celelalte forțe, a acțiunilor de apărare a țării.

2004

Începând cu 15.12.2004 - Protecția Civilă este parte componentă în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și structurile subordonate acestuia, prin unirea structurilor de Pompieri și Protecție Civilă la nivel național și local.

PROTECȚIA CIVILĂ - PROTECȚIE PROACTIVĂ

Pe 28 februarie în fiecare an, în România se aniversează „Ziua Protecției Civile”.

Ce reprezintă conceptul de „Protecție Civilă”? Conform art.61 al Convențiilor de la Geneva din anul 1949 acesta este definit ca „îndeplinirea tuturor sarcinilor umanitare, destinate să protejeze populația civilă împotriva pericolelor, ostilităților sau a catastrofelor și să o ajute să depășească efectele lor imediate, asigurând condițiile necesare supraviețuirii acestora”.

În România „Protecția civilă” este o componentă a sistemului securității naționale și reprezintă „un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmărilor acestora și asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate”.

Având în vedere necesitatea protejării populației în situații de urgență, ca urmare a multiplicării și diversificării riscurilor de natura nonmilitară care pot avea efecte dramatice asupra vieții și sănătății populației, Guvernul României a hotărât prin Ordonanța de Urgență nr. 88 din 30.08.2001, înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență denumite Inspectorate județene pentru situații de urgență. Reforma în domeniul protecției civile a cunoscut practic un proces de modernizare începând cu anul 2004, prin adoptarea Ordonanței de Guvern nr. 21 din 15 aprilie privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.

În prezent, protecția civilă, prin structurile sale, reprezintă un garant generator de încredere și siguranță, fiind permanent în slujba comunității și un element de bază al societății moderne.

